

دولت ظرفیت‌های استفاده نشده را در باید

در سه ماه گذشته دولت انرژی زیادی بر کنترل انتشار کرونا و درمان بیماران مبتلا به این ویروس گذاشته و بر آن تمرکز کرده است. همچنین سیاست‌های اقتصادی‌ای نیز در این زمینه اجرا کرده است که وام یک میلیون تومانی برای خانوارهای یارانه بگیر از بزرگترین آن بوده است. کارشناسان این سیاست‌ها را کافی نمی‌دانند. سیاست‌های مالی نیازمند بودجه هستند و در ایران محدودیت بودجه‌ای بیشتری وجود دارد. در کشورهایی تزیقی‌های دولت تا حد ۵۰ درصد بودجه سالانه نیز می‌رسد. سیاست‌های مالی مسکن کرونا در ایران حدود ۶ تا ۷ درصد بودجه سالانه را تشکیل می‌دهند. سیاست‌های پولی که مربوط به تزریق اعتبارات است هم حدود ۳ درصد نقدینگی است که در کل می‌توان انتظار داشت این سیاست‌ها ۱۰ درصد به نقدینگی بیفزاید.

از آنجایی که کشور در رکود تورمی به سر می‌برد، نسبت به کشورهایی که حالت عادی دارند، شرایط مشکل تری در استفاده از سیاست‌های اقتصادی دارد اما باید راه حل‌هایی انتخاب کند که کمترین عارضه را داشته باشد. سیاست‌های پولی با سازوکار عملیات بازار باز و فروش اوراق می‌تواند کمترین عارضه را داشته باشد. عجله برای فروش دارایی‌های دولت، آزادسازی سهام عدالت و واگذاری املاک و مستغلات برای تأمین منابع بودجه جاری یعنی چوب حراج به دارایی‌ها و در اصطلاح عامیانه یعنی از سرمایه خوردن. می‌باید الزاماتی تعیین می‌شد که درآمد حاصل از واگذاری دارایی‌های سرمایه‌ای فقط در امور زیربنایی، زیرساختی و عمرانی سرمایه‌گذاری می‌شد. چرا که ضریب فرایند تولید بالاتری داشته باشند تا باعث رشد و خصوصاً توسعه اقتصادی شوند در غیراینصورت فروش دارایی و خرج جاری نمی‌تواند رشد اقتصادی ایجاد کند و سرمایه‌های بیت المال از دست می‌رود. شیوه واگذاری‌ها و سازو کار آن هم که جای خود دارد. خصوصی‌سازی در اصل زمانی می‌تواند عامل جهش تولید شود که ابتدا درآمد‌های حاصله دولت در جهت زیرساخت‌ها و سہولت در تولید و رشد خرج گردد و پس از واگذاری بخش خصوصی به دلیل کارایی که دارد موجب سوددهی بیشتر شرکت‌ها شود که لازمه آن مدیریت بهینه بخش خصوصی و کاهش فساد است.

با توجه به ادامه بیماری کرونا در ماه‌های آینده دولت باید همچنان بر فاصله‌های فیزیکی تأکید کند و در امکان عمومی، وسایل حمل‌ونقل عمومی و ادارات، استفاده از ماسک و دستکش را اجباری کند و مرتب سلامت افراد رصد و در بازارها بر مراقبت‌های بهداشتی و سلامتی تأکید و برای آنها جرابی‌می در نظر گیرد. کلاس‌های مدارس و دانشگاه‌ها هم مجازی برگزار شود چون که جمعیت دانش آموزان و دانشجویان کشور آنقدر زیاد است که خطرات جدی ایجاد می‌کند. کسب و کارها را نمی‌توان بیش از دو ماه تعطیل کرد.

دولت باید از ظرفیت‌های استفاده نشده که تاکنون اراده قوی برای آنها وجود نداشته، استفاده کند. بهبود و تقویت فضای کسب و کار، کاهش تعداد مجوزهای لازم برای شروع کسب و کار، کاهش هزینه‌های دادرسی کسب و کارها، تسریع در تعیین تکلیف پرونده‌های قضایی، تسریع فرآیندهای گمرکی، تسهیل قانون کار و تأمین اجتماعی، شرایط برابر رقابتی برای همه سرمایه‌گذاران و نوپدکنندگان و برخورد جدی با سربارهای هزینه‌ای تولیدکنندگان و سکندنگان راه تولید و از این قبیل که نه تنها بر تشدید تورم نمی‌افزایند بلکه موجب کاهش آن می‌شوند، باید از هم‌اکنون با اراده قوی دنبال شود.

دولت باید بداند که نقدینگی موجود اگر وارد بخش مولد نشود و آن را موقتاً در بازارهای سوداگری سوق دهد، در آینده نزدیک مانند آبی که پشت یک سد سست جمع شده بیشتر از اکنون ویرانگر خواهد شد. تا زمانی که نشانه‌هایی از رشد اقتصادی پیدا نشود، تقاضای سوداگری به تقاضای معاملاتی تبدیل نشود و همچنان دولت نقدینگی موجود را در قالب سوداگری سامان دهد، میراث تورمی سنگینی را برای دولت بعدی و کشور به‌جا خواهد گذاشت.

امکان ویرایش روش آزادسازی سهام عدالت فراهم می‌شود

علیرضا صالح رئیس سازمان خصوصی‌سازی گفت: ما ستاد سهام عدالت را راه‌اندازی کردیم که احتمالاً امکان ویرایش روش آزادسازی تنها برای یکبار فراهم شود.

وی ادامه داد: ما در سال گذشته نزدیک به ۲۵ هزار میلیارد تومان دارایی عرضه کردیم که متأسفانه موفق به فروش آن نشدیم و حدود ۳ هزار میلیارد تومان آن خریداری شد. /ایلنا

شرکت‌ها بر ای تأمین مالی، اوراق بورسی منتشر کنند

عضو هیأت مدیره سازمان بورس و اوراق بهادار گفت: به منظور تشویق شرکت‌های خصوصی به حضور و پذیرش در بورس جلسات هیأت پذیرش بیشتر و منططف شده است.

حسن امیری اعلام کرد: سرعت پذیرش شرکت‌ها در بورس و فرابورس را بیشتر می‌کنیم. یک مطالعه کامل در مورد فرآیند کامل پذیرش شرکت‌ها در بورس در کشورهای مختلف انجام شد که حاصل آن تغییر دستورالعمل پذیرش است که از خرداد ماه امسال این تغییرات اعمال خواهد شد.

عضو هیأت مدیره سازمان بورس و اوراق بهادار اظهار داشت: آمادگی داریم قبل از درخواست شرکت‌ها در هیأت پذیرش سازمان بورس یک نفر از سازمان به این شرکت‌ها مشاوره بدهد و فرآیندهای پذیرش علامت می‌خورد؛ یعنی مشخص می‌شود هر شرکت در چه مرحله‌ای از پذیرش قرار دارد. قبل از هیأت پذیرش افرادی به‌عنوان مشاور باید وجود داشته باشند و به شرکت‌ها مشاوره‌های فنی بدهند.

وی همچنین با انتقاد از تیم مالی اکثر شرکت‌ها گفت: متأسفانه تیم مالی اکثر شرکت‌ها بشدت ضعیف است، اگر در هیأت پذیرش ایرادهایی به یک شرکت می‌گیریم، برای اصلاح آن دو سه ماه طول می‌کشد و بعد می‌گویند فرآیند پذیرش طولانی شده است، در حالی که باید یک تیم حرفه‌ای اصلاحات را سریع انجام دهد.

عضو هیأت مدیره سازمان بورس و اوراق بهادار تصریح کرد: برای تأمین مالی شرکت‌ها از طریق بازار سرمایه با انتشار اوراق مشارکت باید از بانک ضامن بیاورد و اگر سهام بورسی هم بیاورد به‌عنوان ضمانت می‌پذیریم و یک شرکت می‌تواند جهت تأمین مالی اوراق بورسی منتشر کند و پول جمع‌آوری کند و به پروژه‌های خود بپردازد.

امیری اضافه کرد: با همکاری سه شرکت رتبه‌بندی اوراق بدون ضامن هم منتشر می‌کنیم. اوراق بدون ضمانت در بازار با نرخ‌های ۲۴ تا ۲۶ درصد هم ارائه می‌شود. /فارس

یعقوب اندایش
عضو هیات علمی
دانشگاه شهید
چمران

یادداشت

کارشناسان از چگونگی مدیریت حجم بالای نقدینگی و سرازیر شدن آن به بازار سرمایه می‌گویند

میدان بورس، تلاقی نقدینگی و انتظارات بازیگران

نجات نقدینگی

سپیده‌پیری

خبرنگار

معتقدند این حجم از نقدینگی پیامد عدم تعادل در بازارهاست که دیر یا زود عواقب خود را نشان می‌دهد. آنها دولت را مسئول سیاستگذاری اقتصادی، نظارت و ایجاد تعادل در بازار می‌دانند. برخی دیگر معتقدند نمی‌توان برای مردم تعیین تکلیف کرد. مردم باید خودشان اختیار مدیریت دارایی‌شان را داشته باشند اما دولت وظیفه دارد به کمک ابزارهای مالیاتی راه را برای ورود رفتارهای سفته‌بازانه ببندد. با این تفاسیر آنچه مسلم است در حال حاضر بازار بورس تنها مسیری است که سیل نقدینگی‌ها به سمت آن جاری شده و دارد روی خوشش را به سرمایه‌گذاران نشان می‌دهد. برخی نگرانند شاید حبابی باشد که هر آن ممکن است بترکد و سرمایه‌های ناچیز گروه قابل توجهی که بازیگری در این میدان را بلد نیستند، از دست برود. شاید هم همان مسیری باشد که به گفته کارشناسان قرار است به تولید ختم شود.

مشروح این گفت‌وگوها را در ادامه می‌خوانید.

آنقدر روی هم جمع شد تا از ۵۰۰ هزار میلیارد تومان در سال ۹۲ به بیش از ۲۵۰۰ هزار میلیارد تومان در پایان سال ۱۳۹۸ رسید. این رقم تغییرات نقدینگی کشور است. با شنیدنش به سرگیجه اقتصادی افتادید؟ قابل توجه‌تر آنکه ۸۰ درصد نقدینگی کشور طی ۸ سال اخیر به وجود آمده است.

به تعبیر برخی این حجم از نقدینگی به مثابه یک بمب بزرگ اقتصادی است که دولت را متعده‌ی چون استقرار بانک‌های خصولتی و دولت از بانک مرکزی، چاپ پول، افزایش نرخ ارز، فروش اموال دولتی در یک سال اخیر و مشکلات مؤسسات مالی اعتباری که دولت برای رفع آن مجبور به تزریق بیش از ۳۰ هزار میلیارد تومان شد، در تولید آن دست داشته‌اند. کارشناسان در تحلیل این عارضه اقتصادی اتفاق نظر ندارند. برخی

به دنبال تعادل در همه بازارها

حیدر مستخدمین حسینی
معاون اسبق وزارت
اقتصاد و دارایی

نقدینگی تنها در شرایطی می‌تواند به سمت تولید هدایت شود که بازارها به تعادل برسند، اقتصاد یک سیستم است که از اجزایی به‌نام بازارهای اقتصادی تشکیل شده است. بازارهایی شامل بازار پول یا مجوریت بانک مرکزی و بانک‌های دیگر، بازار سرمایه، بازار بیمه و کالا و ارز و... زمانی اقتصاد به تعادل می‌رسد که بازارها در تعادل قرار بگیرند. به عبارت دیگر هر کدام از بازارها اگر در تعادل قرار بگیرند سیستم اقتصاد کارکرد تعادلی خود را ایفا می‌کند اما در حال حاضر این تعادل وجود ندارد و نگرانی‌هایی به وجود آمده است. نگرانی از بابت هدایت نقدینگی به سمت بورس. الان باید این پرسش را مطرح کرد که مگر در حوزه اقتصاد چه اتفاقی رخ داده که در شرایط رکود اقتصادی و نرخ بیکاری بالا بازار سرمایه باید این‌طور سودهای کلان بدهد. الان افرادی با سرمایه اندکشان در حد چند میلیون تومان در بورس سهام خریده‌اند در حالی که هیچ شناختی از این بازار ندارند. پس بازار سرمایه در تعادل نیست و نگرانی کارشناسان از رها شدن سایر بازارهاست. از سوی دیگر بازار پول هم در تعادل قرار ندارد، با این توضیح که با تورم ۴۰ درصد نرخ سود سپرده بانکی به ۱۵ درصد کاهش یافته است. در واقع نظام بانکی دارد این پیام را به سپرده‌گذار می‌دهد که در صورت سرمایه‌گذاری در این بازار به میزان فاصله این دو عدد قدرت خریدتان کاهش می‌یابد. بازار مسکن هم درگیر شرایط رکود است در حالی که اگر در مسیر تولید حرکت می‌کرد می‌توانست حداقل برای ۵۰۰ کارخانه اشتغال ایجاد کند. با این حال به نظر می‌رسد هدایت نقدینگی به سمت تولید از مسیر بازار سرمایه نمی‌گذرد چرا که با این شرایط منجر به اشتغال نمی‌شود، دولت وظیفه دارد در تمام بازارها تعادل ایجاد کند. راهکار برون رفت از این موضوع تغییر نرخ سود سپرده‌های بانکی است که می‌تواند نقدینگی را به بانک‌ها بر گرداند و تولیدکنندگان هم می‌توانند تسهیلات دریافت کنند و اشتغال را به جریان بیندازند. در حالی که الان افرادی در همین چند ماه اخیر از بانک‌ها تسهیلات دریافت می‌کنند و به جای تولید سر از بازار سرمایه درمی‌آورند، اینها همه عارضه‌های عدم تعادل در بازارها و توجه دولت به یک بازار خاص است. اینجاست که ضرورت مداخله دولت احساس می‌شود. وظیفه دولت سیاستگذاری اقتصادی صحیح و نظارت است.

نجات نقدینگی با ابزارهای مالیاتی

مرتضی زهمانیان
عضو هیات علمی
دانشگاه امیرکبیر

هدایت نقدینگی اقدام سهل و آسانی نیست و نمی‌توان به راحتی تعیین کرد که مردم پول خود را چگونه مدیریت کنند. به نظر می‌رسد در رابطه با این موضوع آنچه بیشتر باید مد نظر قرار بگیرد این است که این نقدینگی به هر سمت و سویی نرود. به عبارتی هر چند وقت یکبار نقدینگی ابزار رفتارهای سوداگرانه در بازارهای مختلف نشود و گاه و بیگاه توده‌ها به امید یافتن سودهای یک‌روزه به سمت بازار هجوم ببرند. ذکر این نکته اهمیت دارد که ممانعت از شکل‌گیری رفتارهای سوداگرانه و استفاده بهینه از نقدینگی موجود در گرو استفاده از ابزارهای تنظیمی است. یکی از مهم‌ترین این ابزارها مالیات بر عایدی سرمایه است که از مدت‌ها قبل مطرح شده اما به دلایل گوناگون مورد مخالفت بوده و تاکنون هم به نتیجه نرسیده است. درحالی که اگر تنها همین یک ابزار را در اختیار داشتیم امروز یا با این حجم عظیم تغییرات در بورس مواجه نمی‌شدیم یا لاقول در آمد مشخصی از این منفعتی

هدایت نقدینگی در گرو سه‌گانه «نظام بانکی، بازار سرمایه و بودجه»

سید علی روحانی
رئیس اسبق ارشد
اقتصاد

با توجه به کاهش نرخ سود سپرده‌ها تمام مردم اعم از مردم عادی و سرمایه‌گذاران به‌دنبال بازارهای سودآور هستند. از سوی دیگر در شرایط کنونی بازار سرمایه به‌صورت جدی سود انتظاری بالاتری دارد به همین جهت هم عمده منابع کشور دارد به سمت این بازار هدایت می‌شود. خوشبختانه به‌دلیل اعمال نظارت‌های جدی بانک مرکزی در حوزه ارز، که عمدتاً با ابزارهایی که در حوزه نظام پرداخت ریالی ایجاد کرده، سفته بازی در بازار ارز و خروج سرمایه کمتر شده و به تبع آن بازار طلا هم کمابیش قابل کنترل

که اجازه دهید اسم بادآورده بر آن بگذاریم برای بخش عمومی ایجاد می‌شد. همانطور که عنوان شد مالیات بر عایدی سرمایه ابزار مهم کنترل اینگونه نوسانات ناشی از نقدینگی بالا است که در بازار بورس، مسکن و خودرو می‌توانست اثرات مفیدی بر جای بگذارد. ابزارهای دیگری هم مثل مالیات بر مبادلات و مالیات بر مجموع درآمد با ملاحظات خاصی می‌تواند تأثیر مشابهی داشته باشد. حتی می‌توان این تفکیک را هم قائل شد که نرخ مالیات درآمد ناشی از برخی فعالیت‌های تولیدی متفاوت معاف از درآمد‌های به‌دست آمده از عایدی سرمایه باشد. پس اگر ابزارهای مالیاتی مناسب وجود داشت تبعات نقدینگی بهتر کنترل می‌شد. در نهایت مردم خودشان با بررسی بازارها تصمیم می‌گیرند که اگر تولید بستر مناسبی است آنجا سرمایه‌گذاری کنند که آن مهم هم مستلزم آماده سازی زیرساختی و تسهیل کسب وکارها مثل رفع موانع آنهاست. در نهایت مسأله لروما این نیست که پول مردم را چگونه به سمت خاصی هدایت کنیم که آن هم امری بسیار دشوار است، بلکه اولویت این است که نقدینگی باعث رفتارهای سوداگرانه و مخرب در اقتصاد نشود.

است. در رابطه با بازار مسکن هم می‌توان گفت با روند باثباتی در حال رشد است، البته میزان رشد آن در یک سال اخیر کمتر از بازار سرمایه بوده و احتمالاً در ادامه هم همین‌طور خواهد بود. در مجموع می‌توان گفت با شرایط و روندی که بازار سرمایه سیری می‌کند، الان بهترین فرصت برای استفاده از این بازار در جهت ایجاد رونق تولید است. ابزارهای تحقق این مهم متفاوت است. تا زمانی که منابع زیادی در بازار ثانویه گردش می‌کند لزوماً نتایج مستقیمی بر تولید نمی‌گردد. درحالی که باید تأمین مالی شرکت‌ها را در بازار سرمایه تسهیل کنیم هم با افزایش عرضه اولیه، هم با رفع موانع انتشار صکوک شرکت‌ها در بازار سرمایه و هم تسهیل و تشویق افزایش سرمایه شرکت‌ها در بازار سرمایه.

سال ۱۹۹۱ است که رهبر اتحاد جماهیر شوروی جذب نقدینگی بورس در قالب صندوق برای سرمایه‌گذاری با ابزارهای مالی دیگر استفاده شده و بانک‌ها ملزم شوند این منابع را در قالب مکانیزم‌ها و قوانین حاکم بر بازار سرمایه، مستقیماً در اختیار بنگاه‌های تولیدی متقاضی قرار دهند و متناسب با رقم پرداخت، ضمانت‌های لازم را نیز از واحدهای تولیدی اخذ کنند. البته نکته‌ای که نباید از نظر دور داشت آن است که اگر چه رونق فعلی بورس فرصت بی‌بدیلی را برای جذب نقدینگی سرگردان و سرمایه‌های مردم و متعاقباً استفاده از این سرمایه‌ها برای تأمین منابع مالی کشور و بنگاه‌های اقتصادی در بحبوحه کاهش درآمد‌های نفتی، تحریم‌ها و بحران کرونا ایجاد کرده، اما این خطر نیز وجود دارد که در صورت شکست سناریوهای دولت در حمایت از بورس و ترکیدن احتمالی حباب بازار در آینده، شاهد زیان سنگین مردم و سرمایه‌گذاران امروز بورس باشیم و بار دیگر، سیل خروشان نقدینگی به سمت بازار ارز، سکه، مسکن و... سوق پیدا کرده و افزایش شدید نرخ ارز و متعاقباً افزایش قیمت سایر دارایی‌ها و کالاها و رکود تورمی سنگین در کل اقتصاد کشور به وقوع بپیوندد؛ که قطعاً بازنده اصلی بروز چنین شرایطی، عموم مردم و تولیدکنندگان خواهند بود. بر همین اساس، لازم است مسئولان کشور از هم‌اکنون تمام جوانب را در نظر گرفته و خود را برای تمام سناریوهای احتمالی بعد از پایان رونق بورس آماده کنند. سناریو بدبینانه در سطور قبلی مورد اشاره قرار گرفت اما سناریوی خوش‌بینانه می‌تواند ایجاد گشایش‌های سیاسی، کاهش تحریم‌ها، افزایش صادرات نفت و بهبود روابط اقتصادی کشور با دنیا باشد که امیدواریم چنین شود.

در پایان و جهت تکمیل مباحث مطرح‌شده، مرور اجمالی چند تجربه تاریخی در ارتباط با مداخلات دولتی در بازار و نیز تبعات ایجاد حباب‌های قیمتی بر اقتصاد کشورها می‌تواند عبرت‌آموز باشد. مورد اول مربوط به ژانویه

عرضه شرکت‌ها» و «هزینه‌های بالای پذیرش و مشاوره» را نام برد. بنابراین، با توجه به مجموع مطالب ذکر شده و نیز عزم جدی دولت و مسئولان برای حمایت از بازار سرمایه و بورس در مقطع فعلی، لازم است در کنار تلاش‌هایی که برای حمایت از بنگاه‌های بزرگ دولتی و عرضه سهام آنها به مردم انجام می‌گیرد، مسئولان در سالی که به‌عنوان «جهش تولید» نامگذاری شده، بخشی از توجهات خود را به بنگاه‌های کوچک و متوسط بخش خصوصی که در بورس حضور ندارند، معطوف کنند و در کنار کاهش محدودیت‌ها، سختگیری‌ها و بوروکراسی‌های غیرضرور برای پذیرش SMEها در بورس، ابزارهای مالی جدیدی را برای هدایت بخشی از سرمایه‌های جذب‌شده از طریق بورس به سمت بنگاه‌های تولیدی بخش خصوصی، معرفی کنند.

متأسفانه امروز شاهد هستیم که ارزش سهام یک سری از شرکت‌های زیانده و نیمه‌تعطیل و حتی شرکت‌هایی که هنوز راه‌اندازی نشده‌اند، به چندین برابر ارزش ذاتی آن رسیده و سرمایه‌هایی که از روی ناآگاهی یا انگیزه‌های سوداگرانه به سمت سهام این شرکت‌ها رفته، در معرض تهدید جدی قرار گرفته و چه بسا در صورت عدم نظارت مسئولان بورس و عدم انجام اقدامات تسهیل‌گرانه، شرایطی مشابه با بحران مؤسسات مالی اعتباری غیرمجاز و نیز کلاهبرداری صراف‌ها در جریان افزایش نرخ دلار به حدود ۲۰ هزار تومان پیش بیاید و صرفاً گروهی از مردم ناآگاه، متضرر شوند.

بر همین اساس، چه بهتر است که دولت و مسئولان که قصد حمایت از بازار سرمایه را دارند، هر چه سریع‌تر مکانیزمی را در نظر بگیرند که نقدینگی سرگردان به جای شرکت‌های زیانده یا نیمه‌تعطیل، به سمت ده‌ها هزار بنگاه تولیدی کوچک و متوسط که بار اصلی تولید و اشتغال کشور را به دوش می‌کشند، سوق پیدا کند. از آنجا که تاکنون بیش از ۹۰ درصد تأمین مالی و پرداخت تسهیلات به بنگاه‌های تولیدی کشور از طریق نظام بانکی انجام گرفته، پیشنهاد

را شاهد بوده‌اند. مجموعه این موارد باعث شده که بسیاری از کارشناسان، رشد فعلی شاخص بورس و ارزش سهام بسیاری از شرکت‌ها را حباب قلمداد کرده و نسبت به ترکیدن احتمالی از طرف دیگر، آنچه تاکنون تحت عنوان ریکرد حمایتی دولت از بورس از زبان مسئولان مربوطه مطرح شده، عمدتاً متحصر کمتر اشاره‌ای به بنگاه‌های تولیدی وابسته به بخش خصوصی شده است. این در حالی است که بیش از ۹۰ درصد از شرکت‌های ثبت‌شده در کشور را بنگاه‌های کوچک و متوسط بخش خصوصی تشکیل می‌دهند که تأمین مالی آنها عمدتاً از طریق نظام بانکی و با نرخ بهره بالای ۱۸ درصد انجام می‌گیرد و این بنگاه‌ها با شدیدترین سختگیری‌ها در زمینه بازپرداخت اصل و جرایم تسهیلات دریافتی مواجه هستند. به دلیل مختلف مورد اقبال بنگاه‌های تولیدی کشور قرار نگرفته است. در همین ارتباط، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در گزارشی دلایل عدم موفقیت بازار شرکت‌های کوچک و متوسط را به دو عامل «مشکلات ساختاری شرکت‌ها» و «مشکلات بازار بنگاه‌های کوچک و متوسط» نسبت داده است. بر اساس این گزارش، سهم شرکت‌های بورسی، لزوماً ناشی از رشد و بهبود عملکرد و کارایی این شرکت‌ها نبوده و نیست چرا که در طی یکی دو سال گذشته، تغییر چشمگیری در متغیرهای محیط کسب‌وکار کشور صورت نگرفته و حتی به دلیل تشدید تحریم‌ها، کاهش شدید قیمت نفت، بحران کرونا و متعاقباً کاهش تولید، فروش و صادرات واحدهای تولیدی، چه‌بسا شرایط اقتصادی کشور و وضعیت اکثر بنگاه‌ها بدتر شده است. همچنین بازار سرمایه ایران در شرایطی رنده‌های چشمگیر با تجربه کرده که اکثر بورس‌های مطرح و مهم بین‌المللی به جز دویا سه کشور، در پی بحران کرونا و سقوط قیمت نفت، روند نزولی شدیدی

نیما صمیری
نایب رئیس
کمیسیون منابع
اتاق ایران

خبرخوان